

Basketball

K basketballu mě přivedli rodiče, za což jsem jim navždycky vděčná. Je to neuvěřitelně krásný sport, plný emocí. Vždy, když vstoupím do tělocvičny, cítím, že právě tady, jsem opravdu šťastná. Je to sport, bez kterého nevím, co bych si počala.

Jestli chcete vítězit, musíte se smířit s prohrou, protože bez proher, nejsou výhry! A proto jsou i smutné chvíle, kdy Vás porážka srazí na zem a Vy se s tím musíte smířit, nic nevzdát a bojovat dál. Basketball je týmový sport, tým je taková moje druhá rodina, táhnete za jeden provaz, podporujete se a důvěřujete si. Basketball je pěkná dřina, jak psychicky, protože ho musíte spojit se školou a někdy je to náročné a je toho moc, tak samozřejmě fyzicky. Za každou výhrou stojí tvrdý trénink, někdy běháte tak moc, že se vám chce zvracet, zaútočit na koš, pak se zpět vracet do obranného pohybu, sprint sem, sprint tam, několikrát vyskočit a spadnout na tvrdou zem, pro míč, je opravdu náročné, ale já to miluju. Vždy se těším, až přijdu ze školy, vezmu míč a půjdu na trénink, prostě zapomenou na všechno a budu dělat jen tu věc, která mě naplňuje a která mě opravdu baví. Nemůžu se dočkat zápasu, až zase budu bojovat o míč, až zase budu mít několik modřin. No joo, jsem basket'ák, modřiny a spálená kolena, mám po každém zápase a prostě se mi to líbí. Všechna ta dřina za něco stojí, i bolestivé výrony.

Pro každého znamená basketball něco jiného, pro někoho je to jen hra, pro někoho je to prostě sport, jako každý druhý, ale pro mne, pro mne je to celý život. Je to souhrn těch nejkrásnějších vzpomínek, každý zápas, každý úspěch, každá strávená chvíle s týmem. To je můj život, který jsem si vybrala a který se snažím žít naplno, protože čím starší jsem, tím víc mi dochází, že všechno jednou končí.

Děkuji James Naismith, že jsi v roce 1891 vytvořil hru, jménem Basketball.

Dělejte to, co Vás baví, věnujte se tomu naplno a nikdy nic nevzdávejte.

Amálka

